

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 5 CZERWCA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Wilno, dnia 5 czerwca.

Dnia 27 przeszłego miesiąca przybył tu JW. Jenerał Porucznik, Kozatowski, Dowódca 5tęj dywizyi pieszej, ze sztabem swoim. — Od d. 28 przeszłego miesiąca do d. 3 t. m. przeszły tedy półki piesze: azowski, nizowski, brański i miński, oraz 5ta brygada artyleryi, złożona z kompanii 6tęj, 11tęj i 12tęj, wojska te należą do 6tęj dywizyi pieszej. — Dnia 3 t. m. weszła tu 5ta brygada artyleryjska, pod dowództwem Półkownika Zalemana.

Dnia 29 p. m., ku końcowi godziny 4tęj z południa, mieliśmy wielką ulewę, z grzmotem, piorunami i gradem, którego wielkość dochodziła wielkości włoskiego orzecha. Potoki wód spadłych, szkodziły i zostawiły ślady gwałtownego pzechodu swego; a w niektórych miejscach ludom nawet uszkodziły. Według powieści przyjeżdżających, małą tylko przestrzeń okolic naszych ulewa ta obeymowała. Po przeyściu nawałnicy, na niektórych przedmieściach, na ziemi, dachach, &c. znajdowano kamienie; kolor jednych ciemno siarczany, drugich ciemno kafowy, innych do czarnego bardzo zbliżony; za potarciem lub złamaniem dawały zapach siarki. Wiele mniema, że kamienie te z wielką tą spadły ulewą. Spodziewamy się, że póz ięj dokładniejszą o nich będziemy mogli dać wiadomość. Niniejsze doniesienie opieramy tylko na powieściach, które nie w jednym towarzystwie stały się unasręczą rozmowy i zastanowienia.

Kurs tutęjszy na assygnaty: Rubel srebrny 4 r. 50 k.; dukat 13 r. 25 k.; imperyal 45 r.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

AUSTRYA.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, zawiera z Wiednia, pod 28 maja: „Towarzysz N. Cesarzowi Jmci, w podróży jego, W. Podkomorzy Hrabia Wrba; W. Koniuszy Hrabia Trauttmannsdorf; Jenerał artyleryi Ducca; Jenerał Adjutant F. M. L. Kutschera; Radzca stanu, Baron Stifft; tajny gabinetowy dyrektor Radzca nadworny Neuberger; Półkownik Eckardt, &c. — N. Cesarz Jmci miał wczoraj obiad w Kemmelbach, a nocleg w Enns; dzisiaj obiadować będzie w Haag, nocować w Braunau; d. 29 obiad w Bairisch-Haag, nocleg w Munich, gdzie przez dzień 3oty zabawi; d. 31 obiad w Eiratsburg, nocleg w Auszpurgu; d. 1 czerwca obiad w Ulm, nocleg w Göppingen; d. 2 obiadować będzie N. Cesarz w Ludwigsburgu, a na noc przybędzie do Heilbronn.

Dnia 29 maja. Dnia wczorayszego zrana wyjechały ztąd obie WW. Xiężne Rossyjskie, Marya Aleksandrowna, i Katarzyna Xiężna Oldenburska, pierwsza do Salzburga, druga do Brukseli.

Taż gazeta zawiera listę osób, które otrzymały od Cesarza Jmci, w dniu 26 maja ozdoby złotego krzyża, jako to: Arcy Xiążę Józef, Palatyn węgierski; Xiążę Albert Cieszyński; Xiążę Ferdynand Württemberski F. M. Gubernator wojenny Austrii oraz górnego i dolnego Enns; F. M. Bellegarde; Xiążę Arcy

Biskup prazki, Chlumczański; Hrabia Józef Colloredo, F. M., Minister stanu i konferencyi; Hrabia Wacław Colloredo F. M. i Kapitan gwardyi biskowej trabantów; Xiążę Hohenzollern Jenerał kawaleryi i wielka liczba Wielkorządzców, Ministrów przy dworach cudzoziemskich, Jenerałów dowodzących &c. &c. — Oddzielna druga lista zawiera imiona ozdobionych krzyżem srebrnym.

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego* czytamy, z Wiednia pod 22 maja: „Ułożenie konstytucyi niemieckiej i aktu związku niemieckiego jest teraz jedynym przedmiotem wszystkich obrad, i z największą niecierpliwością oczekują ostatecznego rozstrzygnięcia tak wielkiego dzieła. Sprzymierzeni (Austria, Rossya i Prussy) kazali podać uwiadomienie Lordowi Castlereagh, jako ministrowi interessow zagranicznych W. Brytanii, uwiadomienie o zupełnem zgodzeniu się na rzecz i zasady zawarte w dołączonym oświadczeniu do 8go art. traktatu pod d. 25 marca r. t.

Gazeta berlińska donosi z Wiednia, pod 26 maja: „Xiążęta Sascy, Fryderyk, August i Klemens wyjechali ztąd do wojska, do głównęj kwatery; a Rossyjsko Cesarz Jenerał jazdy, Winzingerode, przybył tu z Petersburga. — P. Koller złożył w nadwornej Radzie wojennę złoty medal, wartujący 10 czerwonych złotych, przeznaczając go dla tego wojownika austriackiego w wojsku nadreńskim, który najprzód zasłużył mężstwem swoim na złoty medal wojskowy. — D. 14. t. m., Arcy Xiążę Jan odprawił wjazd swój do Medyolanu. Dnia następnego wszystkie władze cywilne, wojskowe i duchowne, jakoteż wszyscy mieszkańcy królestwa Lombardzko-Weneckiego, wykonali przed nim przysięgę na wierność, ustnie lub na piśmie, osobiście lub przez zastępców, &c.

Gazeta ryska, *Zuschauer*, donosi z Austrii, pod d. 11 maja: „Dnia wczorayszego wyjechał do Francyi, znajomy uczeń szkoły Fouché, Labesnardiere. Jako francuzki Radzca Stanu grał on znaczną rolę przy kongressie. Jest podejrzenie, że prawie wszyscy Sekretarze kancelaryi Talleyranda z Bonapartym w porozumieniu byli: gdyż wszyscy prawie do Paryża powrócili. Xiążę Talleyrand przeciwnie wyjeżdża w tych dniach do Gandawy.”

WŁOCHY.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, z dnia 31 maja, o dalszych wypadkach wojennych we Włoszech, umieściła następujące

Trzecie nadzwyczajne doniesienie od wojska:

Podług doniesień od obódwóch dowodzących Jenerałów c. k. wojskami, Jenerała jazdy, Barona Frimont, i F. M. L. Barona Bianchi, otrzymanych przez gońców, wczorayszego wieczora i dziś o południu tu przybyłych, udało się F. M. L. Baronowi Mohr, od dnia 3 t. m., w odwrócie nieprzyjacielowi wzdłuż brzegów morskich wiele szkody wyrządzić, około 2,000 wziąć jeńców, i znakomite zdobyć magazyny. Nieprzyjaciel obrótami brygady Jenerał Majora, Barona Eckhard, przez niedostępne góry przez Amatrice do Aquila wykonanemi, zmuszony został, stanowisko swoje nad Tronco i Pescara opuścić, bojąc się, aby nie był od Neapolu odcięty. Dnia 12, kolumna Jenerała majora Barona Eckhard stanęła przed Popoli, pod Sulmoną doścignęła tylną straż nieprzyjacielską,

Turyń powrócił. Wiele dóbr krajowych i kościelnych przeznaczył on na sprzedanie, w celu zgromadzenia summ potrzebnych na koszt wojenné.

S A X O N I I A.

Gazeta berlińska, donosi z Drezna, pod 29 maja: „N. Król Jmć Saski, spodziewany jest na d. 7 czerwca do stolicy swojej, i założy zwyczajną rezydencyą swoją letnią w Pillnitz, gdzie wszystko już przygotowano na jego przyjęcie. Tymczasowe Królewsko pruskie Wielkorządztwo zda w tym tygodniu sprawowanie rządów mianowaney od Króla komisaryi, która się składa z ministrów Hrabiego Hohenthal i p. Globig, (którzy z Wiednia powrócili) i tajnego Radcy Gutschmidt. Do dnia 5 czerwca ustąpią obce woyska z pozostałej części królestwa.

Urządzenia te są skutkiem traktatu pokoju, między NN. Królem saskim i Królem pruskim, który w Wiedniu, d. 18 t. m. zawarty i podpisany, dnia zaś 21 tamże ratyfikowany, a przez rząd pruski ogłoszony tu został. Stosownie do tego traktatu we 25 art. przez obu stronnych pełnomocników, Hrabiego Schulenburg i Barona Globig ze strony saskiej, a Xięcia Hardenberga i Barona Humboldta, z pruskiej, zawartego. Król saski imieniem swoim i następców swoich, odstępuje na wieczne czasy od królestwa saskiego prowincye, powiaty i terytorya lub części ich na rzecz Króla pruskiego. Pomienione prowincye i powiaty przybierają imię Xięstwa Saskiego. N. Król pruski dodaje do tytułu swego tytuł Xięcia Saskiego, Landgrafa Turyngii, Margrabiego obu Luzacy i Hrabiego na Hennebergu.

N. Król Saski zatrzymuje nadal tytuły: Margrabiego wyższej Luzacy, Landgrafa Turyngii i Hrabiego na Hennebergu. — Z téj części Saxonii, która nie odchodzi do Pruss, woyska pruskie w przeciągu 24 dni, od dnia ratyfikacyi traktatu, ustąpią; a administracya oddana będzie urzędowi saskim. — Co się tyczy woyska, przyjęto za zasadę, że prości żołnierze, podoficerowie i wszystkie osoby wojskowe, które nie mają stopnia oficerskiego, mają się dostać rządowi, pod którym się znajdują miejsce ich urodzenia. Oficerowie &c. mają wolność obierania, do której z dwóch służb należeć zechcą. — Długi zaciągnięte przez prowincye &c. spadają całkowicie na ten rząd, do którego prowincye te &c. należeć będą. — Obowiązki przyjęte przez centralną Kommissyą podatków, na potrzeby i służbę królestwa saskiego, są obustronnie zabezpieczone, i przez obydwa rządy uskutecznione być mają. — Bilety skarbowe, przyjęte będą przez Króla pruskiego do tych długów krajowych, które należą do przypadłych dla niego prowincyy. — Król pruski przyrzeka, wszystko to, cokolwiek się tyczy własności i interesu obu stronnych poddanych, podług nayliberalniejszych zasad urządzić. Sciąga się to szczególnie do osób, które w obu oddziałach posiadłości swe mają; do handlu miasta Lipska &c., mieszkańcom ma być wolno wynosić się bez żadnej opłaty z jednego terytoryum do drugiego. Wyznaczona spólna Kommissya ma się zatrudnić powyższemi przedmiotami i, naydalej we trzy miesiące, dzieło to ukończyć. — Pośrednictwo Austrii, od obu stron przyjęte będzie. — Prussy dotychczas dla Saxonii, co rok 150,000 centnarów soli, za mierną wyznaczyć się mającą cenę. Ilość ta podwyższoną być może do 250,000 centnarów. — Król Saski wolny jest od wszelkich obowiązków względem konwencyi Bajonńskiej, &c.

Razem z tymże traktatem ukazało się oświadczenie Króla saskiego, datowane z Laxenburga pod 22 maja, do mieszkańców odstąpioney części królestwa Saskiego, w którym ich uwiadamia, że zgodził się na odstąpienie téj części dziedzicznych krajów swoich, jak o nich na kongressie wiedeńskim postanowiono. W oświadczeniu tém uwalnia Król saski poddanych i żołnierzy, należących do prowincyy odstąpionych, od przysięgi i obowiązków względem osoby i domu swego, a zaleca wierność i posłuszeństwo dla nowego Pana.

Daléy donosi taż gazeta, że Król Jmć Pruski wydał już Patent swój względem zajęcia w posiadłość przypadający mu części królestwa saskiego. W patencie tym oznaczone są dokładnie prowincye, powiaty, granice etc., oraz oświadczone, iżby orły pruskie na granicach postawione, herby pruskie przybite, a hołd poddaństwa przez Ministra Stanu Barona Reck był przyjęty. Mieszkańcom wszelka opieka jest zapewniona. Urzędnicy zostają na swoich miejscach, każdy zachowuje właściwe sobie przywileje, konstytucya stanów utrzymana, i z powszechną konstytucyą, którą wszystkie kraje pruskie otrzymają, połączoną będzie.

Nakoniec postanowieniem jest Królewsko - Pruskiego Wielkorządztwa Xięstwa Saskiego, iż, prócz służby wojskowej, wszyscy mężczyźni, którzy mają 20 lat wieku, pruską narodową kokardę nosić powinni.

A N G L I A.

Gazeta Korrespondenta hamburskiego, zawiera z Londynu, pod 23 maja, co następuje: „Emigracya we Francyi trwa ciągle; codziennie tu wiele cywilnych i wojskowych od brzegów francuzkich przybywa. Ostatni udają się do Króla francuzkiego do Gandawy.

N. Królowa Jéymosć skończyła w poniedziałek 71 rok wieku. Nie był w prawdzie zapowiadziany zjazd u Dworu, ale liczba przybyłych do pałacu, dla złożenia powinszowań, była nader wielka. — Dzisiejsza gazeta nadworna zawiera powszechne przebaczenie dla wszystkich zbiegów angielskich. — Admiralicya otrzymała wczoraj, przez telegraf z Portsmouth, następującą wiadomość: „Kapitan korwety Cephalus, przybył w téj chwili, od brzegów francuzkich. W całej Vendey powstanie.” — Podług innych wiadomości w jednym tym departamencie, liczba uzbrojonych ma wynosić więcej 50,000 ludzi, którym dowodzą Jenerałowie Oleron i Charette, a biała królewska chorągiew na całym pobrzeżu zachodniem powiewa. — List z Bajony pod d. 13 t. m. donosi, że 18,000 Anglików ma wylądować pod Pireneami zachodniemi, dla łącznego działania ze 14,000 Hiszpanów i 30,000 Portugalczyków.

Wczoraj podane zostało w obu Izbach parlamentowych następujące poselstwo Xięcia Rejenta:

Jérzy, Xiążę Rejent. Jego Królewiczowska Mość, uznał za przyzwoitą uwiadomić Izbę, iż, z powodu nie dawno zaszłych we Francyi wypadków, które się wprost sprzeciwiają traktatowi, w celu utrzymania pokoju Europy, w Paryżu w roku przeszłym zawartemu, za potrzebną sądził, że Sprzymierzeńcami swoimi weyść w takie związki i takie przedsięwziąć kroki, jakich okoliczności terażnijsze przeciwko powszechnemu nieprzyjacielowi wymagają, dla zapobieżenia odnowieniu środków, które nie mogą mieć innego zamiaru, tylko zburzenie wolności i pokoju Europy. Jego Królewiczowska Mość, pokłada zupełną ufność w obu Izbach, iż wspierać go będą w tych przedsięwzięciach, które on ze sprzymierzeńcami swoimi w ważnym tém przesileniu za potrzebne uzna. Jego Królewiczowska Mość rozkazał, iżby kopie zawartych przez niego ze Sprzymierzonymi układów, nie zwłocznie Izbie podane zostały.

Urzędowe pisma, które Parlamentowi dnia wczorajszego wieczorem podane były, są następujące: Nayprzód dwa listy od ministra Caulaincourt do Lorda Castlereagh, obydwa d. 4 kwietnia z Paryża datowane, w których on wyraża, że jest myślą Bonapartego stosować się zupełnie do warunków pokoju paryzkiego. Na co Lord Castlereagh dał odpowiedź następującą.

Londyn d. 3 kwietnia.

Miałem honor odebrać od JW. Pana dwa listy, i w jednym z nich list do Jego Królewiczowskiej Mości, Xięcia Rejenta. Powinienem donieść JW. P. że Xiążę Rejent odmówił przyjęcia zapisanego do niego listu, razem téż wydał rozkaz, przestać listy przez JWP. do mnie zapisane do Wiednia, dla wiadomości i rozważenia zabranych tam sprzymierzonych Monarchów i pełnomocników. Jestem &c. — Między temi pismami następuje list Lorda Clancarty z Wiednia, w którym donosi, że tam

przyszedł list od *Bonaparte*go do N. Cesarza Jmci austriackiego, i że oddany został *Xięciu Metternichowi*, dla odpieczętowania w przytomności zebranych pełnomocników mocarstw sprzymierzonych. *Bonaparte* oświadczył w nim także chęć pokoju i dotrzymanie traktatu paryskiego; ale postanowiono jednomyślnie, na ten list nie dać żadnej odpowiedzi.

Daléj następuje traktat subsydjalny, przez który *Brytania W.* obowiązuje się, 5 milionów f. s., Sprzymierzonym w oznaczonych terminach wypłacić.

Daléj następują szczególne traktaty przymierza *Brytanii W.* z *Rosyją* i *Prussami*, na zasadach traktatu wiedeńskiego pod 25 marca, oparte.

Lord *Liverpool* uczynił wniesienie, iżby to poselstwo nazajutrz do rozwagi wzięte było. Lord *Grey* zapytał, czyli teraz kray nasz rzeczywiście jest w pokoju, czyli w wojnie? Zalił się też razem, że układy, przez J. Królewiczowską. Mość ze Sprzymierzonymi zawarte, jeszcze nie zostały podane. Lord *Liverpool*: Właśnie miałem złożyć kopie układow z należącemi do nich dokumentami. (Tu podał Lord *Liverpool* wyżej pomienione papiery.) Spodziewam się, że Izba powezmie z pism tych dokładną wiadomość o terażniejszych stosunkach. Na uczynione przez ślacheckiego Lorda zapytanie, powiem tylko, że rzeczywiste działania oraz nieprzyjacielskie kroki, jako to: wydanie kaprom patentów lub napadnienie, jeszcze nie nastąpiły; ale w imieniem oświadczyć, iż poselstwo to Izbie jest podane w tym względzie, że się rozpoczną kroki nieprzyjacielskie, jak tylko potrzeba tego wymagać będzie. Poselstwo to uważane być powinno za Poselstwo o wojnie, i jeżeli Poselstwo niniejsze dnia jutrzejszego Izba przymie, zgodzi się tém samém na rozpoczęcie kroków nieprzyjacielskich. Wniesienie Lorda *Liverpool* przyjęte zostało.

Lord *Darnley* rzekł dnia 19go w Izbie wyższej: Wydane zostało od *Ludwika XVIII* oświadczenie, w którym przywrócenie *Burbonów*, za główny cel wojny położono. Oświadczenie to, tak jest napisane, iż wnosić należy, że otrzymało potwierdzenie Sprzymierzonych. Zyczę sobie powziąć wiadomość: czyli Rząd *Brytanii W.* do tego oświadczenia przystąpił, czyli innym jakim sposobem upoważnił. Lord *Liverpool*: Rząd *Brytanii W.* nie może być w żaden sposób pociągnięty do odpowiedzialności za działania obcego rządu. *Margrabia Buckingham* żądał, iżby oświadczenie *Ludwika XVIII* Izbie podane było. Lord *Darnley* uczynił do tego wniesienie, które 59 głosami przeciwko 28 odrzucone zostało.

PRUSSY.

Podług gazety ryżkiéj, *Zuschauer*, dnia 23 maja połowy pocztamt królewski po południu wyszedł z *Berlina* do wojska. — Listy z *Leodyum* zapewniają, że cała piechota saska rozbroszona i natychmiast do *Geldryi* odesłana zostanie. Przeciwnie jazda saska, dla waleczności swojej i prawdziwie niemieckiego sposobu myślenia, do wyprawy terażniejszej należeć będzie.

Gazeta berlińska, donosi z *Berlina*, pod 3 czerwca, że N. Król Pruski, po ośmiomiesięcznym pobycie w *Wiedniu*, d. 30 maja, wieczorem o godzinie 7 przybył do *Berlina*, i udał się natychmiast do *Charlottenburga*, gdzie od N. rodziny swojej był oczekiwanym. — Nazajutrz, d. 31 maja, odbyła się wielka parada wojskowa: rozdawano dla tutajszey załogi w części nowe chorągwie, w części wierzchołki drzew, z żelaznemi krzyżami i wstęgami znaku honorowego ozdobione. Uroczystość ta odbywała się na placu pałady w zwierzyńcu, N. Król sam pierwszy przybijał do chorągwi etc. Około południa powrócił Król do *Charlottenburga*, gdzie był obiad familiyny. — D. 1 czerwca odbyła się w *Potsdamie* wielka parada wojskowa. — Dnia wczorayszego dawał N. Król Jmć w zamku tutajszym wielki obiad dla wojskowych, znaydowali się także na nim Brygadyerowie i Sztabs oficerowie korpusu, który dziś wychodzi.

Przybyli tu: *Xiążę Károł meklenburski* ze *Strelitz*; Minister stanu i wojny, Jenerał major v. *Boyen*, i austriacki poseł *Hrabia Zichi*, z *Wiednia*; Królewski minister stanu *Baron Jacoby Klöst*, z *Lipska*.

N I E M C Y.

Podług gazety wiedeńskiéj, *Oesterreichischer Beobachter*: Królewic *Bawarski*, d. 20 maja z *Monachium* do *Wirtzburga* wyjechał, udając się do wojska bawarskiego — Do *Bambergi* wkrótce jest spodziewany Wódz naczelny wojsk *Rosyjskich*, *Hrabia Barclay de Tolly* — W. *Xiążę Badeński*, d. 20 maja, do górnych wyjechał prowincy, dla widzenia korpusu wojsk swoich, stojących w *Mühlhausen*, niżej *Bazylei* — D. 20 maja austriacki regiment huzarów *Arcy Xięcia Józefa* z lewego brzegu *Renu* do *Manheimu* przeszedł, i w górę *Renu* pociągnął. — D. 21 była w *Manheimie* pogłoska, że główna kwatery *Monarchów* sprzymierzonych tam przybędzie — Z *Manheimu* pod d. 23 maja donoszą: „Jutro główna kwatery *Feldmarszałka Xięcia Schwartzemberga* do *Heidelbergu* przybędzie.”

Podług *Korrespondenta hamburskiego*, od brzegów *Menu* d. 24 maja: Pierwsza kolumna wojsk *Rosyjskich*, pod sprawą Jenerała *Sackena* zostająca, dnia 21 do *Bayreuth* przysła. — Prócz 20,000 wojska kontyngensu, który *Szwajcaryja* daje, wystawi jeszcze połowę tego, 15,000 ludzi rezerwy, szwajcarskiej. Równyż obowiązek mają wszystkie kraje sprzymierzone — *Xiążę Wrede* kwatery swoje do *Zweibrück* przenosi — *Rosyjski Jenerał porucznik*, *Xiążę Richelieu*, i *Radca stanu Politica* do *Frankfortu* przybyli — W *Lörrach* uwięziono kupca, jako szpiega francuzkiego, i do głównej kwatery sprzymierzonych odesłano. — W *Hannowerze* *Xiążę Cumberland* ogłosił, iż, ponieważ wielka liczba młodzi dobrze wychowanej, oświadczyła ochotę wejścia do ochotników, stanowi korpus strzelców, do którego sami tylko ludzie dobrze wychowani i z pewnymi wiadomościami przyzytowani być mają. — Z *Monachium* donoszą pod d. 19 maja: Lewego skrzydła wojska *Rosyjskiego*, przez *Czechy* i *Saxoniją* na *Norymbergę* idącego, pierwsza kolumna d. 17 z *Czech* weszła do pałatynatu górnego, środek idzie przez *Bayreuth* do *Bambergi*; pierwsza kolumna, 7,000 ludzi licząca d. 22 do *Bayreuth* przybywa. Prawe skrzydło bierze kierunek na *Coburg*: Całe to wojsko ku *Moguncyi* ciągnie: lewe skrzydło złączy się w *Manheimie* z austriacko bawarskim wojskiem. *Rosyjanie* odbywają na dzień po 6, 8 i więcej godzin drogi — Do *Emmerich* dnia 22 maja przyszedł pod eskortą wiadomy regiment gwardyi saskiej, który się w *Leodyum* był zbuntował &c.

N I D E R L A N D Y.

Korrespondent hamburski, donosi z *Gandawy*, pod 19 maja: „Król Jmć, *Ludwik XVIII*, kazał wybić medal, z wizerunkiem swoim na jednej stronie, a na drugiej z napisem *Fidélité* (wierność); medal ten ma być rozdawany *Francuzóm*, którzy się szczególniej będą dystygnowali w usiłowaniach, obalenia rządów przywłaszczycieli. — Minister marynarki, *Hrabia Beugnot*, tu przybył. Także z *Madrytu* wczora tu przybył *Hrabia Latour du Pin*, minister pełnomocny Króla Jmci francuzkiego na kongres wiedeński i przy Królu niderlandzkim, przywiózł on nader ważne depeze z *Madrytu*.

z *Gandawy*, d. 24 maja. W liczbie wojskowych francuzkich, którzy na stronę *Ludwika* przeszli, znayduje się Jenerał *Vitri*, przyprowadził on z sobą 400 ludzi. — *Xiążę Tayllerand* w krótce jest z *Wiednia* tu spodziewany. Jako pierwszy minister będzie on miał prezydencyą w królewskiéj Radzie Stanu.

Od brzegów dolnego *Renu*, pod 23 maja donoszą: Wiele oficyalistów, którzy się przy wojsku na granicach francuzkich znaydują, żony swe nie dawno z *Akwizgranu* (*Aix la Chapelle*, *Aachen*) do siebie sprowadzili: gdyż pewni być mają, że rozpoczęcie działań nie-

DODATEK

przyjacielskich jeszcze jest dalekie. — Jenerał *Vandamme*, równie, jak *Ney*, przez *Napoléona* od wojska odwołany został, i do dóbr swoich na wygnanie poszedł. D. 19 Jenerał *Hrabia Lobau* objął dowództwo po *Vandammie*. — Mówią, że stolica wielkorządztwa naszego z *Akwisgranu* do *Kolonii* przeniesiona zostanie, dokąd też Jenerał *Dobschütz* pierwsi się ma udać. — Czytamy z *Gandawy* pod 24 maja: Dnia 17 zaszła mała utarczka między przedpocztami, powyżej *Mouscron*, na samej prawie granicy. Konni strzelcy francuzcy i 20 ludzi piechoty poza domami się zasadzili: agdy placówka, 6 huzarów hannowerskich, ku nim się zbliżyła, strzelili do nię; jednego huzara śmiertelnie ranił, a jednemu kaszket przestrelili. Wnet huzarowie z pistoletów do nich strzelili i jednego ranił. — W wielu gazetach umieszczony list *Marmonta* do *Caulaincoura* jest zmyślony. — Król Jmć *Ludwik XVIII*, kapitana z batalionu *verdenskiego*, (hannoverana) orderem *Lilii* ozdobił. — Piszą z *Brukseli* pod 25 maja: Wojska angielskie, które się w *Alkmar* znajdują, odebrały rozkaz, udania się do korpusu *Xcia Wellingtona*. — *Xżna Angouleme* spodziewana jest z *Anglii* do *Gandawy*. — Główna kwatera *Księcia Blüchera*, przechodzi z *Namur* do *Dinant*. — Rozumieją, że przed 15 czerwca nie rozpoczną się działania nieprzyjacielskie. — Główna kwatera francuzka jest w *Avesnes*. — *Lille* i *Dunkierka*, za wierność i przywiązanie swoje do Króla, ogłoszone są przez *Bonapartego* za będące w stanie buntu. — Nie otrzymaliśmy dokładniejszych wiadomości, o pogłosce, że w *Gandawie* spisek miał wybuchnąć. — Piszą z *Akwisgranu*, pod 20 maja: Znajdują się teraz u nas dwaj marszałkowie, *Xiążę Raguzy* (*Marmont*) i *Xiążę Belluno* (*Victor*); mówią, że oni mają tu oczekiwać właściwego czasu używania kąpieli. Zostają jednak z licznymi orszakami swymi pod czynnym okiem policyi, gdyż ci nawet *Francuzi*, którzy się za przywiązanych do *Burbonów* udają, za nie zupełnie bezpiecznych są miani. — Z twierdzy *Julia* wszyscy *Francuzi* zostali wygnani. — Przepisy policyjne względem obcych i wizowania pasportów, w całym *W. Xiezwie* dolnego *Renu*, a szczególnie na granicy ścisłe są przestrzegane. Podejrzani pod straż policyi oddawani, a nielegitymowani należycie, na powrót odprawiani być mają.

Podług gazety wiedeńskiej (*Oester. Beob.*) Roboty w porcie *Antwerpii* kończone być mają: koszt na nie wyrachowane są 250,000 fr.

FRANCYA.

Gazeta ryzka, *Zuschauer*, donosi od granic francuzkich, pod d. 20 maja: „Powrót *Lucyana Bonapartego* uważany jest w *Paryżu* za rzecz wielkiej wagi. Zaraz po jego przybyciu, znacznie się kurs papierów podniósł. — Warownie około *Paryża* rzeczywiście coraz się znaczniejszemi stają, i nie mogą być lekce wzięte. Wielu rozumie i spodziewa się, że nakoniec, kiedy *Bonaparté* zmuszony będzie, stanąć na czele wojska, lepsza partya niebawem górę weźmie; chybaby rewolucyoniści, wając wszystko dla utrzymania bytu swego, wznieśli nowo wszelkie bezprawia rewolucyjne. *Paryż* zagrożony jest prawdziwem niebezpieczeństwem zbuntowania. Żołnierze liniowi, wierni stronnicy *Bonapartego*, uważają wszelki majatek obywatelski za swoją własność, i postępują wszędy samowolnie z największą dzikością; wielu mieszkańców miejskich i wieśniaków stanęli zbrojnie przeciwko nim w różnych okolicach; jeżeli wojskowi górę wezmą, nie będzie końca zniszczeniu. — Podług wszystkich doniesień odprawi się majowe pole dnia 26; jakie zaś skutki ztąd wynikną, nie można jeszcze przewidzieć. Wstrzymane dotąd uderzenie wojsk sprzymierzonych, ma rzeczywiście ztąd pochodzić, iż chcą wprzód wypróbować wypadków tego zgromadzenia, które te-raznierzemu położeniu *Francyi* pewnie inny kierunek nadadzą.”

Gazeta berlińska zawiera między doniesieniami z *Francyi* do d. 22 maja: „Niespokojności i poruszenia za sprawą Króla i *Burbonów* trwają ciągle w *Paryżu*, a po departamentach, coraz się powiększają. — D. 13 t. m., wieczorem o godzinie 11, rozrzuciło kilku ludzi w *Palais-Royal* pismo polotne, pod tytułem: *cri d'alarme*; zawierało się w niem między innemi, wezwanie do zamordowania *Bonapartego*. Dwóch z tych ludzi pojmano i uwięziono. Jeden jest synem znajomego kiegara *Le Normant*, a drugi należącym do redakcyi gazety *Journal de l'Empire*. Obadwaj oddani pod sąd kryminalny. (Powiadają, że się usprawiedliwili.) — Dnia 17, rano o godzinie 4tej, pojmano kilku ludzi, przybijających odezwy w imieniu *Hrabiego de Lille*. — Srodkami, jakie *Bonaparté* przedsiębierze w *Paryżu* i jego okolicach, dowodzą, iż on miastu temu nieufa, i uważa je za nieprzyjacielskie. Warownie wystawione są równie przeciwko mieszkańcom miasta, jak i od napadu zewnątrz. Rozumieją, iż warownie te do d. 10 czerwca do tego doprowadzone zostaną, iż działa na nie zatoczyć można będzie. Przeznaczono do tych warowni 400 dział z *Vincennes*, i mocno są opasadowane. 500 oficerów ćwiczyć muszą w robieniu bronią skonfederowanych z przedmieść. Na uzbrojenie ich wzięto z *Vincennes* 50,000 karabinów, a Jenerał *Darricau* jest ich dowódcą. Ze 20 okrętów linjowych bierze *Bonaparté* 1,500 większych i mniejszych dział, dla obrony *Paryża* i granic. Każda stacya pocztowa musi dać parę najlepszych koni i postyliona, dla przewiezienia tych dział na miejsce przeznaczone. *Bonaparté* zakłada także kanał do zalania wodą w okolicach *St. Denis*. — W południowej *Francyi* such lud jest zupełnie za Królem. Nie ma dnia, w którymby nieprzychodziło do kłótni między żołnierzami, a obywatelami. Wszyscy uczołwi mieszkańcy sprzyjają Królowi. *Marsylja* odznacza się swoim rojalizmem. Teatra od dawna już tam są zamknięte. W *Lunel* i *Arles* były poruszenia, które ledwo uśmierzyć się udało. W *Tuluzie* mała tylko część jest za *Bonapartem*; toż samo w *Bajonie* i *Bordeaux*, gdzie oficerom epolety pozrywano. W *Marsylii* pozamykano kawiarnie, zbieranie się po ulicach zabronione zostało. Na zachęcających do dezercyi karę śmierci ustanowiono: gdyż z 15go regimentu więcéy 500 ludzi uciekło. &c. — *Monitor* zawiera wyrok *Bonapartego* przeciwko królewskim ochotnikom w południowej *Francyi* którzy z *Xięciem Angouleme* walczyli, i zajętymi byli kapitulacją (wyrok ten nowem jest naruszeniem.) Mają być rozbrojeni, rozwiązani, do nowéy służby wzięci, i do głównych zakładów rekruckich odesłani; dobrowolne ofiary, z koni, pieniędzy, pożytków *Xięciu Angouleme* oświadczone, teraz uiszczać są zmuszeni. — Z powodu majowego pola zebrał *Bonaparté* wielką część wojska do *Paryża*. — *P. Menneville* (podług innych *Menneval*) z *Wiednia* do *Paryża* przybył, i miał długą audyencyą u *Bonapartego*. — *Lucyan* pojednał się zupełnie z bratem swoim; chociaż dawniey najuroczyściej oświadczał, że do zasad jego nigdy nie przystąpi. D. 17 znajdował się on na Radzie stanu w mundurze gwardyi narodowéy. Domyslił się, że on był już w porozumieniu z bratem swoim, gdy ten na *Elbie* siedział, i że wszystkie komunikacye *Bonapartego* z *Francyą*, za jego pomocą szły przez *Anglią*, gdzie *Lucyan* wielkie ma zwiazki. — *Carnot* mianowany jest wielkim urzędnikiem legii honorowéy. — Marszałek *Grouchy* dowodzić będzie rezerwą kawalerii wojska północnego, a Jenerał *Pajol* kawaleria lekką.”

i S. p. W. Jmć *Pani Justyna z Górskich*, Szłykowowa, Sowietskowa Nadworna, przy swym nieodżałowanym z tego świata zeyściu, oprócz dostatniéy garderoby na ubogich zapisanéy, osobno rubli srebrnych

x. W imieniu małoletniej Xieźniczki Stefani Córki Dominika, Radziwiłłówny pod Izładem Opieki Należy Jęgo Imperatorskiej Mosci wolę ustanowionę zostający i w imieniu Plenipotencya teyże Opieki Jana Chodźki Prezydenta Sądu Głęgo Departamentu zgo Gubernii Mińskiej czyni się najsolenniejsze przed całą Publicznością oświadczenie z następnego powodu — Wiadomo jest prawie poszczególniey, każdemu że od Roku 1812 dobra Radziwiłłowskie zeszłego Xiecia Dominika Nieswizkiego i Olyckiego Ordynata z racyi leżącego na onych długu Skarbowi Monarszemu zawinionego i nie płacenia onęgo w ratach opisanych uległy Sekwestrowi i dochody z onęch pod władzą Skarbową zostawały: że w Roku 1813 też dobre po niezwróceniu się zeszłego Xiecia do Krain na termin oznaczony zostały za skonfiskowane ogłoszone, i że w ostatku Oycowska najsłepszego Monarchy litosć zwróciła one prawey Sukcesorów i przez osobną ustanowioną Kommissyją ułatwić środki do dzwignięcia tey massy z nieładu i zamętu raczyła: tym powodem, ażeby wszystko co się massy tych dóbr tycze było rychło i dostatecznie wyjaśnionym, aby z realnemi Kredytarami mogło być otworzone traktowanie, aby nadać ruch należny Interesom zupełnie prawie zamartwiałym. Opieka poruczając mi w osobach swoich działanie z obowiązka poszczególniey przyjąć niezwłocznie Archivum Massy Radziwiłłowskiej w Nieswiziu lokowane, zacząć od tego porządek raczey wymagał, lecz obok tego ostrożność radziła nie uchybić najmniejszey formalności, aby rzecz tyle dla domu Radziwiłłowskiego ważną obchodzącą tak wielu i w różnųch stóskach Obywateli, stanowiącą spokojność i fundusze tytułi familii, była działana z dokładnością, z publicznością i prywatną pewnością, i z tym w opinii nayskrupulatniejszym przekonaniem, że ożywna czynność massy Radziwiłłowskiej nie pragnie na czyjejkolwiek fortunę zwiększać swoje resursy, lecz owszem sprawiedliwym każdemu wymiarom dożyć do oczyszczenia własnego — W roku przeszłym 1814 w miesiącu 9brze za nadesłaniem mi oświadczaćemu się Plenipotencyami od Opiekunów, gdym przyymował włożony mi obowiązek, Rząd Gubernski Miński oddając w zarządzenie moje dobra Radziwiłłowskie, co do Archivum Nieswizkiego w rezolucyi swojej zawiadomił, że te po przypadkach wojennych rozrzucone, przez wyznaczone potem osoby została bez Regestru (którego przy Archivum nie znaydziono) w kilkadziesiąt złożona pakach, opieczętowane pieczęciami do jedney zlokowane Izby, i tę podobniey opieczętowaną oddano w dozór wojennego Szpitala w tymże Zamku założonego, obok czego też Archivum Rząd Gubernski wyznaczonym przez siebie osobom kazał regestrować, zostawić one na odpowiedzialności JW. Prezydenta Sądu Głównego Mińskiego Kamienieckiego, i przy tymże Archivum, utrzymał dotąd trwającego Archiwistę Danuchowskiego któremu i pensya, aby płacną była postanowił — Nieobecność w krain JW. Prezydenta Kamienieckiego byłęgo dóbr i interesów zeszłego Xiecia Dominika Radziwiłła pełnomocnika, i pobyt onęgo ciągly w Warszawie, aż do miesiąca marca roku terażniejszego nie dozwolił mi żądanie z onym o zdanie takowego Archivum traktowania, a rzecz sama nie różniła dotykać się onęgo bez obecności osoby w której władaniu pełnomocnym wszystko zostawało — W nadziei wszakże wzięcia jakiegokolwiek o interesach składu, żądałem się widzieć z Archiwistą Dombrowskim i wzywając go do Mińska posłałem pod dniem 26 xbra 1814 Roku rekwizycyą, zniknął on tęp czasem z Nieswiza bez zostawienia najmniejszey o sobie wiadomości i gdzie się podział ciekawy poniżej w tym oświadczeniu do czytać się raczy. Opieka której o wszystkiem donosiłem, uznała za słuszną moją ostrożność, nie przyymowania Archivum bez skomunikowania się z JW. Kamienieckim, tak więc co do Archivum nastąpiła kilku miesięczna zwłoka, przybycie JW. Kamienieckiego pierznych dni marca terażniejszego, Roku do Mińska otworzyło moje z onym o zdanie Archivum traktowanie — Nie żądałem nic więcej jak, aby tenże JW. Prezydent upelnomocnił od siebie zaufaną osobę do zdania Archivum, miałem prawo nie zaprzeczając zeszłego Xiecia, JW. Kamienieckiemu w Rn 18 to 7bra 5 danej — Jako też z oświadczenia przez Xiecia w tymże Roku 8bra 13 dnia w Aktach Śnieckich zapisanego i w gazetach Litewskich publikowanego, w którym zawiadania Publiczność o pełnomocnictwie wydanym przez siebie JW. Kamienieckiemu, to tylko za obowiązując się siebie byż oświadcza co przez tegoż peł-

nomocnika lub ustanowione od onęgo osoby działanym będzie — Lecz JW. Prezydent Kamieniecki nie chce się znać do przyjętego obowiązku, żadnego od siebie do zdania Archivum nie uczynił urządzenia donosząc mi, że W. Chryzostom Dombrowski ponieważ jakoby był Archiwistą, on więc jeden zdawać i odpowiadać za wszystko powinien — Kiedy wyżej cytowana Rząd Gubernskiego rezolucya informowała mnie, że Archivum było zostawione na odpowiedzialności JW. Kamienieckiego, że W. Chryzostom Dombrowski działał w ówczes przy konfiskacji dóbr i Archivum, nie jako Archiwista, lecz owzem jako Plenipotent JW. Kamienieckiego — I że Archiwistą był Dmochowski, nie mogłem tynbardziej zgodzić się na podawany projekt, przez oświadczenie w Aktach Ziemijskich Mińskich zapisane znać dałem, dla czego nie przyymuję Archivum, donosiłem powtórnie otem wypadku Opiece, a tak znów co do tegoż Archivum, niew nastąpiła zwłoka — W takim nieładzie zostawiony, pozbawiony zupełnie wszelkich do objaśnienia się o interesach pomocy — Musiałem z poniesieniem kosztu znaczny na użycie wielu osób na częściowych Plenipotentów i utrzymanie licznych Kancellaryj, zbierać pojedynczo wszystko co można było, kopiować wszystkie papiery przez pretensorów składane, szukać po wszystkich nie mał Aktach śladów i dowodów, słowem w tym chaosie stanowić jakikolwiek porządek, i dążyć do swiństwa którego mi nie upornie i z osobliwych tylko widoków pozbawiono, tak się odbywały Mińskie i Nowogródzkie Kontrakta, odkryte z trudem, nawięzłym, a cz częściowie jeszcze źródła Intrat posłużyły do opłacenia każdemu z niesprzecznych wierzcicieli Procentów, a nie którym części kapitalów, wyswietliły się resursa massy i używała się z opinii powszechney ta zasłona bankructwa, pod jaką ona ukryć i przed czynnością Skarbu Monarszego, i przed okiem interesowanych Obywateli starało się — Nadeszły Kontrakta Wilńskie, w miesiącu Aprilu pomiędzy zbieraniem przezeń materiałi miałem Kopiją tabelli debitów massy Xieźcey przez JW. Zaleskiego byłęgo Pełnomocnika na rok 1809 sprawiony, czytając na onę, iż jeszcze massa Radziwiłłowska miała siedm milionów kilkakroć sto tysięcy złotych Polskich należnych sobie kapitalów, widziałem źródło gotowych resursów pógaszenia znaczney części interesów, oczyszczenia dóbr z pod bezużennych zastawów i tęp podobnych układów, a że znaczniejsza część Debitorów składała się z obywateli Gubernij Litw Wilń, pewny byłem że mając znaczny zasilek — Przewidziła obca usłność takowe dla massy korzyści, odmówił mi JW. Prezydent Kamieniecki oddania Obligów debita wyjaśniających, które, że w Archivum Nieswizkiem złożone nie były, póżniejszy przekonają dowody — I nadto w imieniu Xieźney Wdowy jako iey Plenipotent działając okrył zapożwem i przesłem, upodobnił swym projektem Kapitaly; tak więc pozbawiony wszystkiego przybyłem do Wilna bez nadziei skończenia jakiegokolwiek interesu, wszakże słuszni obywatele uznali dobrowolnie zawinione przez siebie summy, tudzież znaczne nadpłaty onęch po większych części doręży JW. Kamienieckiego okazując przystąpił z mną do układów i wyplat, przestając na kwiaty, i tak JW. Morykon Starosta Witkomirski opłacił w zupełności restując na onym za kupno dóbr Swiadoscia i dalszych kapital, JW. Tyszkiewicz Polkownik zostawiwszy u siebie trzydzieści kilka tysięcy złotych na rachunek mający się czynić, z Posseyi zastawney traktin Baranowskiego, skutkiem zawarcia na kontraktach Mińskich umowy opłacił pozostałą za nabyćie Barz należność — JW. Barba, Kopp, W. Fastowicz wyliczali w części kapitaly za nabyte dobra zawinione; z tego zebrana summa posłużyła do rozliczenia tamęcznych Kontraktów, do zasilenia i urządzienia zupełnie ogłodzonych dóbr w okręgu Białostockim i na inne massie dogodne, a wrachunku przez szczegóły okazać się mające wydatki — Gdy tak zachwyłana była czynność z Debitorami pewniemyżemi, gorczy się dzieło z temi, którzy fundusze swoje na taksę i Exdywizyę poświęcili. Już na 7m Exdywizyach asystować muszę bez dowodów, z Kopiją tylko tabelli Zaleskiego, i jeżeli gdzie Sąd, na okoliczności mogące masę nie względny, zapisze z racyi bez dowodności amisią, straty z tego wyrone, na kim ma wskazywać następna Radziwiłłowska Kommissya, niech bez stronną radzi Publiczność. Za powrtem moim z Wilna do Mińska zawił się niespodzianie Archiwista Dmochowski i przyszedł się upominać o zaległą siebie pensyą na zapytanie moje gdzieby się tak długi czas od miesiąca 9bra przeszłego 1814 Roku ukrywał —

Złożył własnoręczny list JW. Graffa Morawskiego Generała w Roku 1814 9bra 15 do siebie pisany, zaklajający go na wszystko, aby rzuciwszy Archiwum i nie lekając się, iż mnie Plenipotencya, wydana została przybywał jak najszybciej do Dóbr iego Zausza i tam się ukrywał — Donosił mnie potem, iż z Zausza powieszony został w Powiat Lidzki do folwarku Rotkiewicz W. Kazimierza Kamińskiego Sędziego i tam przez czas cały przebywał musiał, że w Roku 1813 in obris zmuszony został do poswiadczenia na przebie jakoby wszystkie papiery kontraktowe do Archiwum Nieświzkiego przyjął, lubo rzeczywiście oddawanych sobie nigdy nie miał i niema: okazał i złożył własnoręczne listy JW. Kamińskiego przykonywające, że on, duch i własnym obciążeniu przynosił, że on, a nie W. Chryzostom Dombrowski był Archiwistą w Nieświzu — I te wszystkie okoliczności publicznie przez zapisane w Akcie Sądu Głównego Departamentu zgo Gubernii Mińskiej oświadczenie wyłożył, po takich wypadkach postanowił już oddanie Archiwum Nieświzkiego na następny Komisji Radziwiłłowskiej upominać się — Odesłałem Archiwistę Dmochowskiego do Nieświza z zaleceniem, aby strzegł całości zapieczętowanego Archiwum i pilnie dozorował, iżby skład ten przez nikogo poruszony nie był; obawa moja nie była na nieszczęście próżną; tegoż miesiąca maja 23 dnia Archiwista Dmochowski przez list własnoręczny donosił mnie smutny nader wypadek; że nad składem Archiwum dostrzeżona została w sklepieniu wybita dziura, że niektóre papiery odebrał od Soldatów dozorniczych Łazarz, i że z Smotrytelem tegoż Łazarza podmostowały pod okna, iżby Archiwum widzieć paki z papierami odpieczętowane i ruszane, i że cała ta operacya przez dziurę w sklepieniu wybitą dokonała się — Po takim zdarzeniu widziałem się zmuszonym, wszystkie dowody o Archiwum przez Dmochowskiego mnie zostawione, natychmiast w Akta Ziemskie Mińskie w prowadzić, kolejną do JW. Mińskiego Wojennego Gubernatora i Rządu Gubernskiego podać prośby o wysledzenie kto był przyczyną i sprawcą tej zbrodni; nie obwiniam nikogo lecz prawdy wyszukiwać i ona odkryć, z obowiązku strzeżenia całości masy konieczne muszę; w przypadku więc jeżeli wdarcie się swawolne do Archiwu przyniesie jakowyś masie naszerbek, że takowego Opieka, na tych którzy Archiwistę Dmochowskiego do opuszczenia Nieświza zmusił, a tym samym Archiwum bez straży zostawili szukać będzie ostrzegam — A tak kolejną kiedy coraz mam mniejszą nadzieję znaydzenia tego w Archiwum, aby stan masy wyjaśnić i obrot onę wykazać mogło, żeby się nie pozbawił przynajmniej śladów dójścia onych, wnoszę do Akt Ziemskich Mińskich przy niniejszem oświadczeniu Kopią dwóch tabelli to jest kredytów i debitorów przez JW. Zaleskiego na Rok 1809 sporządzonych; proszę proczyscie JWW. Debitorów, aby w zadne o papiery własne masie służące nie wchodzili układy, chociażby one do rąk własnych wracane sobie mieli, oświadczam że u każdego na tabelli Debitorów wyszczególnionego Opieka troskliwa o los pupilli swojej upominać się zawinionych summ na Komisji będzie, i że przyznane tylko w swoim czasie kwitujące za weznie uzna — Ze te tylko kredyty za obciążające masę dóbr Litewskich Opieka uzna, które na Kredytorekley przeczyta tabelli, a które w Komisjach sekwestracyjnych przepisana formą jawione były. Innym zaś dopóki satysfakcyi zaprzeczać musi, do jakich powody nastania długu i obrot wziętych pieniędzy przez kogo należy jasno okazany nie będzie. Śwete obowiązki opieki odpowiadać muszą temu wysoce nam zaufaniu jakie w ich dobrodliwy położył Monarcha, a wypisane okoliczności wymawieć będą w obliczu bezstronnej publiczności, jeżeli dla onych i własność nie winnego czasowej przewłóce uleść będzie musiała.

Zmocy Plenipotencyi Jan Chodźko Prezyd. Miń. G. S.

1 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całej Rosyji etc. etc.

Pozew Edyktałny w skutek Dekretu Ziem: Wileń: w roku 1814 8bra 31 dnia zapadłego, adycyacyi debitorów do masy zeszłego Xdza Józefata Mirskiego Kanonika Wileńskiego nakazującego, z powództwa Ur: Antoniego Franceszona kapitana artylleryi Litt: i dalszych tegoż Xdza Kanonika Mirskiego wierzyteli: wynosi się po Obzałach Sukcessorów Xiedza Konstantego Mirskiego Proboszcza Kubińskiego, Berkę Zelmanowicza Obyw: Wileń: Izraela Iekowicza Obyw: Ozmian: jako Kawenta: Sukcessorów Leyby i Beniamina Gordonów: Kontryma: Antoniego Platara: Filipowicza z pocztu: Petrolską, Wodzbuna: Tyszkiewiczową Star: Kiermelską Vogta Sukcessorów Xcia Radziwiłła Karola Sukcessorów: Do złożenia summ do masy winnych, a Sukcessorów zeszłego Xdza Józefata Mirskiego Kanonika Wileń: do asystów na w rozprawie, a mianowicie na Sukcessorach Xdza Konstantego Mirskiego o sadzenie na onych

czek: zł: 100 z procentami na Berkę Zelmanowicz i Kawenta onego Izraela Iekowicza rubli srebr: 1,538: na Gordonach rubli srebrnych 400: na Kontrymie zł: 1,551 gr: 16: na Antonim Platara zł: 7,000: na Filipowicz z pocztu zł: 180: na Petrolskiej zł: 256: na Wodzbunie zł: 566 gr: 22: na Tyszkiewiczowej Star: Kiermelskiej zł: 1,562 gr: 12: na Vogta Sukcessorach zł: 45 gr: 23: na Sukcessorach Xcia Karola Radziwiłła zł: 2,270 gr: 23 z procentami o sadzenie na każdym z Obzałach wydatku prawnego i tego co czasu prawa dowiedzie się z wolną tej Zatoży poprawą.

1815 maja 26 dnia Woźny niżej wyrażony, zeznawam tym moim relacyjnym podanemu pozwu kwitem, iż kopią onego z oryginałem zgodną w sprawie Ur: Antoniego Franceszona kapitana artylleryi Litt: po Uur: Sukcessorów Xiedza Konstantego Mirskiego Proboszcza Kubińskiego, Kontryma, Antoniego Platara, Filipowicza z pocztu, Petrolską, Wodzbuna Tyszkiewiczową Star: Kiermelską, Vogta Sukcessorów, Xcia Karola Radziwiłła Sukcessorów, z imion i miejsca mieszkania nie wiadomych oraz Star: Berkę Zelmanowicza Wileń:, Izraela Iekowicza Ozmian: mieszkalców: do Kuryera Gazety Litewskiej ku wydrukowaniu i w Kuryerze zamieszczeniu podałem, i o terminie stawania przed Sądem Ziem: Wileń: na rokach jurynowych Trojeckich oznaymiłem i opowiedziałem. Gaspet Dauskiewicz Woźny Ptu Wileń.

Roku 1815 mca maja 26 dnia. Przed aktami Ziem: Ptu Wileń: stawiając osobiscie Woźny wyżej wyrażony, Relacya pozwana zeznał. Przytożeni Adam Dauksza Regent.

1. Sąd Taxatorsko - Exdzwizorski Dekretem Ziem: Ozmian: Ru 1814 8bra 24 zapadłym na domiar satysfakcyi Wierzyteliom WW. Józefa i Antoniny z Torczyńskich Stelnickich Pornaz: b. W. Poll: przeznaczony, po uprzedzeniu pierwszego zjazdu i po ukończeniu wymiaru, zbliżając się do konkluzyi takowego dzieła i mając niechybny zamiar przed dniem 7 tego miesiąca Junij, wejść w namowę awizując o tym wszelkich jakiegobądźkolwiek tytułu pretensorów do folwarku Łodw. kowszczyzny — W Ozmian: Pcie położonego regulujących się, aby z dowodami ich pretensyie upewniającami do Sądu stawali: gdyż w przeciwnym zdarzeniu mocą Remisy Sądu Ziem: Ozmian: Amisy i wieczny upadek ich pretensyów będzie zapisana. Dat Ru 1815 Junij 1 dnia. Raymund Chodźko Ziem: Ozmian: Sędzia i Exdzwizor. Jerzy Zakrzewski Sędzia Granicz. Ozmian: Exdzwizor. Dawid Zawadzki Sędzia Gran. Ozmian: Exdzwizor.

1. Niżej podpisany nabywszy wiecznością majątność Dauksze w Pcie Rosieńskim w Guber. Lit. Wileń: sytuowaną od Sukcessorów Abrama Chaimowicza Lewitana, oświadczam każdemu w szczególności mającemu pretensyę do tej majątności stosowaną, aby w przeciągu roku idącego raczył oną objawić: wszelkie zaś onera tak przez zeszłego Abrama Chaimowicza i żyjącą żonę jego jakoteż ich potomstwo na tę majątność poczynione, a w przeciągu czasu oznaczonego zamilożane, nie będą mogli być do majątności Dauksz stosowane; aby takowe oświadczenie każdego dążyć wiadomości potrząsknąć przez Gazetę Krajową ogłosić postanowiłem, dat 1815 mca apryla 28 d. Adam Macieński.

3. Po zeszłym z tego świata Stanisławie Pietkiewicz Adw. Sądu Gł. papiery od różnych Ichmościów do promocyi prawnych interesów jemu powierzone, a niżej podpisanego w domu własnym w mieście Wileń: pod Nrem 156 mieszkającego, są złożone. — Dla rozrządzenia tedy własnego podług swej woli papierami, ażeby strony o zaszłej Stanisława Pietkiewicza wiadomości śmierci, niniejszym zawiadaniem pisemnym Hieronim Pietkiewicz Adw. Sądu Gł.

2. Niżej podpisany, który w Berlinie przez czasy długi doskonalił się w sztuce jeżdżenia na koniu, a lat kilkanaście praktykował ią zostając u Dworu s. p. Xcia Dominika Radziwiłła w obowiązku Bereytera i Podkoniuszego, przybywszy teraz do Wileń: i mając już urządzoną Rejszałę oraz własne dobrze utrassowane konie, oświadczam szanowney Publiczności, iż dawać na nich będzie za pomierną cenę lekceje konney iazdy. Przytem kto by miał konie do ujeżdżania lub angliczowania, może się zgłosić w każdym czasie do niżej podpisanego mieszkającego w domu należącem do Głównego Seminarium, na ulicy zwanej Biskupi pod Nrem 442. Paweł Kuczyński.

2 Wiktorja z Kunickich szuka wiadomości o Andrzeju Puchalskim mężu swoim, który ią od lat czterestu opuścił, po przemieszaniu z nią lat kilku. Jest on twarzą sucharlawey, miedziatego nosa, oczu siwych: dziobaty, włosow czarnych: miedzy ktorymi znać było pod tę porę i siwe: kto by powziął ią, kę wiadomość o pomieszanym Andrzeju Puchalskim, bądź raczył lub prosił, która mieszka w Zastawiu Powiatowym: mtescie Gubernij Wołyńskiej, lub też Rzymko - Katolicki Kon-systorz Łucki zawiadomić.